

Konstrukce Válečné Technologie v Ruském Vojenském Myšlení

Anzhelika Solovyeva

Abstrakt

Tato disertační práce sleduje dynamiku vojensko-technologických inovací v Rusku za posledních 150 let. Analýza se do značné míry opírá o primární data získaná z ruských archivů, která jsou doplněna řadou expertních rozhovorů. Cílem je pochopit, zda a do jaké míry představují příslušné ruské diskurzy a praktiky odlišný strategický kulturní přístup. Vztah mezi strategickou kulturou a vojensko-technologickými inovacemi je posuzován ze dvou různých, ale vzájemně se doplňujících pohledů. Z empirického hlediska je analýza vedena šesti podstatnými argumenty odvozenými z dosavadní literatury o ruské strategické kultuře, technologii a vojenské doktríně, z rozhovorů vedených autorkou a částečně z autorčiniých vlastních znalostí problematiky. V teoretické rovině tato disertační práce nabízí a vizualizuje neotřelý koncepční model, který teoretizuje procesy související s vojensko-technologickými inovacemi a rolí strategických kulturních rámců. Poslední dva argumenty, kterými se řídí empirické zaměření této disertační práce, vycházejí z teoretické diskuse. Tento model je následně aplikován na tři případové studie, přičemž klíčové poznatky jsou graficky znázorněny na konci každé příslušné kapitoly: zavedení puškových zbraní se závěrovým mechanismem v imperiálním Rusku v 19. století, vynález jaderných zbraní v Sovětském svazu ve 20. století a vývoj přesně naváděných zbraní v postsovětském Rusku v 21. století. Zjištění, která identifikují existenci svébytné ruské strategické kultury vojensko-technologických inovací v dlouhodobé historické perspektivě, pak umožňují této dizertační práci navrhnout nový, sedmidimenzionální pohled na tento fenomén.

Klíčová slova

Ruská strategická kultura; vojenská technologie; inovace; revoluce ve vojenských záležitostech; asymetrické strategie; technologie puškových zbraní; jaderné zbraně; přesně naváděné zbraně; kontrola zbraní; humanitární odzbrojení.